

i denne Retning, og jeg vil haabe, at denne Foranstaltning vil bære Frugter baade overfor Husmandsklassen og overfor de Næringsdrivende, naar den har faaet Tid til at virke; men det var ønskeligt, om Livrenteanstolten ogsaa i Retning af Udlaan maatte komme til at tage det Hensyn, som jeg har nævnt, og i det Mindste laane en vis passende Del af den Million, som den aarlig omtrent disponerer over, til Husmandsklassen. Jeg skjønner ikke, at en Fjerdedel, i alt Fald ikke i Forhold til Tallet, vil være for Meget. Skulde saa, som sagt, Livrenteanstalten møde med den Indvending, hvad den kan have Ret til, at den har den Forpligtelse overfor dem, der søge Forsikring, at holde Udgifterne saa smaa og indenfor saa rimelige Grænser som mulig, antager jeg ikke, at det skulde møde nogen overordentlig stor Vanskelighed at give den en Bevilling, der kunde bevirke, at dens Balance ikke blev forstyrret ved de mange smaa Udlaan. Det er altsaa den Sag, hvorpaa jeg vil tillade mig at henlede den ærede Finantsministers Opmærksomhed. Den har været bragt paa Dntale ogsaa i Udvalget, hvor jeg tror, at der ikke var nogen ringe Stemning for den, men da jeg ikke hørte den ærede Ordfører udtale sig derom, tillader jeg mig at bringe den frem. Der er et andet Punkt, eller rettere et Ændringsforslag, som jeg blot skal sige et Par Ord om, nemlig Ændringsforslaget under Nr. 183. Den ærede Finantsminister gik meget rolig ud fra, at dette Forslag, der er stillet af et Flertal, vilde blive forkastet, men sat nu, at det vedtages, hvordan er da den ærede Finantsministers Stilling til Sagen, vil han saa finde Forslaget selv i den ændrede Skikkelse — naturligvis kunde Reglerne da forandres i et eller andet Punkt — antageligt? Det er jo ønskeligt, at Thinget faar fuld Klarhed derover, inden det stemmer. Naar det bliver staaende, som det nu staar, antager jeg, at der er den største Sandsynlighed for, at det vedtages, men det var ønskeligt at vide, hvordan den ærede Ministers Stilling vil være, hvis Forslaget vedtages. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, jeg har den Opfattelse, at der ikke vil være Noget til Hinder for, at Forslaget selv med denne Ændring, der maaske vil kunne blive noget omredigeret imellem 2den og 3die Behandling, meget vel vil kunne passere. Det er en Selvsølg. Jeg ser ikke bedre, end at det ligeoverfor de daarlige lønede Skolelærere, dem, der have under 800 Kr., vil være en Velgjerning, thi de trænge i Virkeligheden haardt. Som sagt, jeg ønsker, og jeg tror, det gaar flere, som det gaar mig, at den ærede Minister vil udtale sig bestemt om, hvorledes hans Stilling vil være, naar dette Ændringsforslag vedtages. — Det ærede Medlem for Hølstebro (Madjen) har stillet et Ændringsforslag udenfor Betænkningen, som jeg meget paaskjønner, at han er kommen frem med, ligesom jeg ogsaa

paaskjønner, at han tidligere har ført denne Sag frem i Finantsudvalget. Hans Forslag gaar ud paa, at Staten skal overtage Udgifterne til Sindsfygeanstalterne. Naar den ærede Minister dertil bemærkede, at man dog var gaaet ind paa Loven af 4de Mai 1875 om Anstalten i Viborg, skal jeg, da jeg netop var Medlem af det Udvalg, nemlig Fattigudvalget, der indstillede Loven til Vedtagelse, bemærke, at det heller ikke var uden Betænkning, at man gik ind derpaa. Man var dengang af den Mening, at det vilde ske i en ikke altfor fjern Fremtid, at Sindsfygeanstalterne vilde blive Statsanstalter ligesom ogsaa flere af de Anstalter, der nu ere blandede, det vil sige, baade kommunale og Statens. Jeg tænker f. Ex. paa Døvstummeanstalten, der ogsaa er en blandet Ændretning mellem Amt, Kommune og Stat. Man var, saavidt jeg mindes, i Finantsudvalget enig om, at det rettest burde være Statens Pligt at sørge for disse Ting, ikke alene af den Grund, som blev omtalt af det ærede Medlem for Hølstebro, skjøndt ogsaa den var med, men af en anden rent principiel Grund, nemlig fordi man mente, at baade de Blinde, Døvstumme og Sindsfyge i det Hele taget burde være under Statens Forsorg. Smidlertid maa det erkjendes, at denne Sag vanskelig kan ordnes paa Finantsloven. Vi erkjendte allerede i Finantsudvalget, at det var meget vanskeligt at faae den Sag ordnet navnlig ligeoverfor Kjøbenhavns Kommune. Den ærede Forslagsstiller har jo nu faaet denne Sag drøftet, og saavidt jeg opfattede den ærede Minister, satte han ikke nogen ligesvem Modstand imod Sagen, han udtalte sig overhovedet ikke imod den, men indrømmede, at Forslagsstilleren havde Ret i flere af de Betragtninger, han gjorde gjældende. Jeg indrømmer altsaa, at denne Sag ikke kan gennemføres paa Finantsloven uden den ærede Ministers Samtykke; men selv med dette vil det være vanskeligt her at faae alle de Forhold ordnede, som skulle ordnes. Idet jeg altsaa paaskjønner, at det ærede Medlem har været en af de første, der har bragt denne Sag frem, ligesom han ogsaa har været en af de første til at drage et andet hermed beslægtet Forhold frem, nemlig Statens Forsorg for de abnorme Mennekster, det vil sige Idioterne, vil jeg opfordre det ærede Medlem til at tage sit Forslag tilbage, da han jo nu har opnaaet, at det er blevet behandlet i Thinget, og man har kunnet mærke paa den ærede Minister, at en ubetinget Modstander af Tanken er han ikke, naar den kunde komme frem formuleret i et særligt Lovforslag.

Buff: Det er kun et Par korte Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gøre overfor den ærede Finantsminister. Som bekendt er jeg Medforslagsstiller af Ændringsforslaget under Nr. 183, der gaar ud paa, at de Lærere, som have under 800 Kr. i aarlig Løn, skulle have